

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6Tos/191/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2613010148
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Sládok
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2014:2613010148.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Sládka a sudcov JUDr. Mariána Jarábka a JUDr. Jána Mihala, v trestnej veci odsúdeného A. L. o sťažnosti odsúdeného, ako i okresného prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu Senica pod sp.zn. 2Nt/16/2013 zo dňa 22.09.2014, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 16. októbra 2014, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku sťažnosti okresného prokurátora a odsúdeného A. L., nar. XX.XX.XXXX, sa z a m i e t a j ú.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Senica pod sp.zn. 2Nt/16/2013 zo dňa 22.09.2014 tento (okresný súd) podľa § 394 odsek 1 Trestného poriadku z dôvodu uvedeného v § 41b odsek 1 zákona č. 38/1993 Z.z. v znení neskorších predpisov vyhovel návrhu odsúdeného A. L., nar. XX.XX.XXXX v I., trvale bytom E., K. XXXX/XX, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v S. B., na povolenie obnovy konania vo veci Okresného súdu Senica pod sp.zn. 2T/105/2011.

Podľa § 400 odsek 1 Trestného poriadku zároveň zrušil celý výrok o treste v rozsudku Okresného súdu Senica pod č.k. 2T/105/2011 zo dňa 09.01.2012, právoplatným dňa 09.01.2012, uloženého odsúdenému A. L.. Súčasne zrušil ďalšie rozhodnutie na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 403 Trestného poriadku z dôvodov § 71 odsek 1 písmeno a/, c/ Trestného poriadku odsúdeného A. L. vzal do väzby. Lehotu väzby určil odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o povolení obnovy konania s tým, že sa táto (väzba) bude vykonávať v ÚVV Leopoldov.

Napokon podľa § 80 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku u obvineného A. L. nenahradil väzbu dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Vo vzťahu k výroku o povolení obnovy konania vo výroku o treste vzťahujúceho sa k rozsudku Okresného súdu Senica pod sp.zn. 2T/105/2011 zo dňa 09.01.2012 prvostupňový súd zohľadňoval argumentáciu nachádzajúcu sa v predchádzajúcom (zrušujúcom) uznesení Krajského súdu v Trnave pod sp.zn. 6Tos/4/2014 zo dňa 06.02.2014.

Riadiac sa právnymi úvahami vyslovenými v tomto (uznesení Krajského súdu v Trnave) po vrátení veci na nové konanie a rozhodnutie, Okresný súd v Senici výrokom napadnutým neskôr okresným prokurátorom povolil obnovu konania vo výroku o treste týkajúcom sa odsúdeného A. L. vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Senica pod sp.zn. 2T/105/2011 zo dňa 09.01.2012, právoplatného dňa

09.01.2012. Predmetný výrok citovaného rozsudku zrušil a súčasne zrušil aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Rovnako v súlade s právnym názorom nachádzajúcim sa v predchádzajúcom (zrušujúcom uznesení krajského súdu) tento (prvostupňový súd) postupoval, keď podľa § 403 Trestného poriadku z dôvodov § 71 odsek 1 písmeno a/, c/ Trestného poriadku rozhodoval aj o vzatí odsúdeného A. L. do väzby s tým, že lehotu tejto (väzby) určil od momentu nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o povolení obnovy konania. Napokon v zmysle ustanovenia § 80 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku u odsúdeného A. L. nenahradil väzbu dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Vo vzťahu k ustáleným dôvodom väzby v podobe väzby „útekovej“, ako i „preventívnej“ prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal na skutočnosť, že v pôvodnom konaní bol tento (odsúdený A. L.) postihovaný pre spáchanie zločinu lúpeže podľa § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno c/ Trestného zákona s trestnou sadzbou od 7 do 12 rokov. V tomto kontexte má za dôvodné očakávať zmarenie účelu trestného konania v jeho poslednej fáze (vo fáze rozhodovania o samotnom treste), ktorý odsúdenému stále hrozí. Súčasne s poukazom na predchádzajúci život tohto (odsúdeného R. L.) má súd I. stupňa za opodstatnenú obavu, že v prípade prepustenia na slobodu by tento (odsúdený) mohol v trestnej činnosti pokračovať, ktorá obava je potencovaná tou skutočnosťou, že už v minulosti sa dopustil protiprávneho konania násilného charakteru a v krátkom časovom slede po vykonaní predchádzajúceho trestu ďalšej závažnej úmyselnej trestnej činnosti násilného charakteru. Tieto okolnosti indikujú podľa dôvodov uznesenia okresného súdu obavu, že by v trestnej činnosti po prípadnom prepustení na slobodu mohol pokračovať. V nadväznosti na konštatované skutočnosti vzťahujúce sa k ustáleným dôvodom väzby súčasne tento (prvostupňový súd) v prípade odsúdeného R. L. nenahradil dôvody väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka nad odsúdeným.

Proti uzneseniu okresného súdu vo vzťahu k výroku povoľujúcemu obnovu konania ohľadne trestu uloženého odsúdenému R. L. rozsudkom Okresného súdu Senica pod sp.zn. 2T/105/2011 zo dňa 09.01.2012 podal sťažnosť okresný prokurátor, ktorú aj odôvodnil. V dôvodoch tejto (písomne podanej sťažnosti) argumentuje, že postup okresného súdu povoľujúci obnovu konania ohľadne výrokov o treste nepovažuje za zákonne súladný. V konkrétnej argumentuje ustanovením § 404 odsek 2 Trestného poriadku, podľa ktorého, ak súd zrušil právoplatný rozsudok, ktorý bol vyhlásený na základe konania o dohode o vine a treste, vždy vráti vec prokurátorovi do prípravného konania.

Sťažovateľ (okresný prokurátor) má za to, že nemôže súd zrušiť len časť dohody uzavretej medzi prokurátorom a obvineným, pretože osobitosť tohto jediného výroku súdu o schválení dohody o vine a treste vedie k tomu, že je nevyhnutné ho zrušiť celý.

V kontexte takto naznačenej argumentácie sťažovateľ navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie v tejto časti zrušil a vec vrátil okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

V časti výroku, ktorým tento (prvostupňový súd) rozhodoval o vzatí odsúdeného A. L. do väzby z dôvodov ustanovenia § 71 odsek 1 písmeno a/, c/ Trestného poriadku podal sťažnosť odsúdený A. L. prostredníctvom obhajkyne, pričom podanú sťažnosť do konania odvolacieho súdu o nej bližšie neodôvodnil.

Na podklade podaných a súčasne čiastočne odôvodnených sťažností, odvolací súd postupoval podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku tým, že preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, ako i konanie predchádzajúce ich vydaniu, pričom dospel k záveru, že sťažnosť okresného prokurátora, ako i odsúdeného A. L. je potrebné ako nedôvodné zamietnuť.

Vo väzbe na sťažnosť podanú okresným prokurátorom do výroku o povolení obnovy konania vo vzťahu k trestu uloženého odsúdenému A. L. na základe rozsudku Okresného súdu Senica pod

sp.zn. 2T/105/2011 zo dňa 09.01.2012, právoplatného 09.01.2012, tunajší odvolací súd poukazuje na argumentáciu obsiahnutú v predchádzajúcom (zrušujúcom uznesení tunajšieho súdu) pod sp.zn. 6Tos/4/2014 zo dňa 06.02.2014, ktorú tento (prvostupňový súd) priamo premietol do samotného rozhodnutia o povolení obnovy konania. Na margo argumentácie okresného prokurátora v odôvodnenej sťažnosti zo dňa 23.09.2014 považuje tunajší odvolací súd za potrebné uviesť nasledovné.

Podľa § 396 odsek 1 Trestného poriadku obnovu konania možno povoliť len na návrh oprávnenej osoby.

Ako vyplýva zo samotného návrhu odsúdeného A. L. nachádzajúceho sa v príslušnom spise na čl. 1 je potrebné konštatovať, že tento návrh odsúdeného smeroval len čo do výroku o treste uloženého mu práve týmto (citovaným rozsudkom Okresného súdu Senica pod sp.zn. 2T/105/2011 zo dňa 09.01.2012). V kontexte týchto skutočností súd I. stupňa preto riadiac sa už argumentáciou majúcou svoj základ v predchádzajúcom (zrušujúcom uznesení krajského súdu) postupoval zákonne súladným spôsobom, keď preskúmaval podaný návrh odsúdeného v jeho reálnom obsahu (smerujúceho, čo do výroku trestu uloženého mu). Rovnako tak preskúmvacia kompetencia súdu odvolacieho je v danej veci obmedzená len na preskúmvanie postupu okresného súdu vo vzťahu k samotnému (napadnutému výroku rozsudku), teda do výroku o treste uloženého osobe odsúdenej.

Pokiaľ by prvostupňový súd, resp. odvolací súd sa stotožnil s argumentáciou obsiahnutou v sťažnosti okresného prokurátora, bolo by zrejme konštatovať, že by presiahol samotný návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania. Takýto (procesný postup) smerujúci aj k zrušeniu výroku o vine z príslušného rozsudku (OS Senica pod sp.zn. 2T/105/2011 zo dňa 09.01.2012) by zrejme išiel aj nad rámec samotného Nálezu Ústavného súdu SR pod sp.zn. PL.ÚS 106/2011 zo dňa 28.11.2011; ktorý (nález ústavného súdu) rovnako smeruje len, čo do výrokov o treste ukladaných osobám odsúdeným aj za použitia čiastočne protiústavnej časti ustanovenia § 41 odsek 2 zákona č. 300/2005 Z.z.

Sledujúc vyššie naznačenú argumentáciu, odvolací súd preto v časti výroku uznesenia okresného súdu napadnutého sťažnosťou okresného prokurátora túto ako nedôvodnú zamietol.

Rovnako tak, podľa názoru odvolacieho súdu, prvostupňový súd postupoval zákonne súladným spôsobom, pokiaľ aj po povolení obnovy konania v prospech odsúdeného A. L. zrušil príslušný výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Senica pod č.k. 2T/105/2011 zo dňa 09.01.2012, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad, ustálil vo veci u odsúdeného A. L. dôvody väzby uvedené v ustanovení § 71 odsek 1 písmeno c/ a písmeno c/ Trestného poriadku. Príslušné („útekové“ a „preventívne“ dôvody väzby) sú konkretizované práve skutočnosťami nachádzajúcimi sa v odôvodnení uznesenia okresného súdu. V tejto (napadnutej časti samotným odsúdeným A. L.) okresný súd poukázal na skutočnosť, že v prípade prepustenia na slobodu by tento (odsúdený) mohol mariť výkon ďalšieho trestného konania tým, že by sa vyhol prípadne uloženého mu trestu, ktorý mu stále dôvodne hrozí. Rovnako tak je potrebné konštatovať v súlade s argumentáciou okresného súdu, že v minulosti bol už odsúdený pre násilnú trestnú činnosť, pričom po vykonaní predchádzajúcej trestnej činnosti násilného charakteru po krátkom období sa opätovne dopustil protiprávneho konania vykazujúceho vysoký stupeň nebezpečnosti. V kontexte týchto okolností aj odvolací súd má za objektivizované v predmetnej veci dôvody väzby „preventívne“ uvedené v ustanovení § 71 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku. Napriek skutočnosti, že okresný súd v uznesení bližšie neodôvodnil nenahradenie väzby u odsúdeného A. L. dohľadom probačného a mediačného úradníka, odvolací súd považuje aj tento (výrok uznesenia okresného súdu) za zákonne súladný, keďže zrejme pri akceptácii tejto (formy nahradzujúcej samotný výkon väzby) zrejme dôvodne by mohlo byť zmarené dosiahnutie účelu trestného konania realizovaného práve pobytom osoby obvinenej vo výkone väzby z dôvodov už vyššie naznačených.

Odvolací súd vychádzajúc preto z naznačenej argumentácie, rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.